

YHDISTYKSEMME VAAKUNASTA JA PÖYTÄSTANDAARIN SYNNYSTÄ

Tampereen seudun sukututkimusseura r.y. perustettiin vuonna 1979 yhteensä 19 aktiivisen sukututkimusta harrastavan henkilön toimesta.

Kun yhdistyksen toiminta vähitellen alkoi muokkautua rekisteröinnin ja sääntöjen laatimisen myötä, tuli noin 1 1/2 vuoden kuluttua perustamisesta ajankoh- taiseksi yhdistyksen oman tunnusmerkin saaminen - kevyemmin voisi sanoa "tavaramerkin" hankkiminen. Oli tarve saada aikaan sellainen tunnus, jonka avulla seura voisi tavallaan markkinoida itse- ään ja tehdä itsensä tunnetuksi.

Yhdistyksemme jäsen Kalevi Mäki-Kihniä ryhtyi suunnittelemaan tunnusmerkiä. Aluksi hän laati nykyisessä merkis- sä olevan T-kirjaimen tai oikeammin va- saran päälle eräänlaisen köynnöksen kiertämään. Varsinaisen vaakunakilven ympärille tekstattiin yhdistyksen nimi ja perustamisvuosi.

Kun luonnos oli tehty, päätti yhdis- tyksen hallitus kysyä siitä ja sen käy- töstä mielipiteitä sekä Tampereen kau- pungin apulaiskaupunginlakimieheltä, va- ratuomari Timo Sivulalta että Suomen Heraldisesta seurasta.

1.4.1981:

Jorma Räsänen kirjoitti varatuomari Sivulalle: "Olemme pyrkineet korostamaan tamperelaisuutta. Olemme ajatelleet, et- tä seurustellessamme muiden alan jär- jestöjen ja Suomen Sukututkimusseuran kanssa meidän lähtökohtamme ja kotipaik- kamme olisi syytä näkyä selvästi."

2.4.1981:

Sivula ilmoitti, että hänen käsit- tääkseen Tampereen kaupungilla ei ole mitään merkin käyttöä vastaan.

7.4.1981:

Jorma Räsänen kirjoittaa Suomen He- raldiseen Seuraan:

Hän tiedustelee, voiko Heraldisen seuran mielestä suunnitellun merkin ottaa seu- ran tunnuksiksi, ja kirjoittaa edelleen: ... ja Tampereen kaupungilla ei ole mi- tään sitä vastaan, että merkissä on työ- kalu, joka muistuttaa kaupungin vaaku- nassa olevaa kalua.

21.4.1981:

P.j. Olof Eriksson Suomen Heraldises- ta Seurasta vastaa Räsäselle ja seural- le: (Eriksson on muuten Tampereen kau- pungin vaakunan piirtäjä)

"Tampereen kaupungin vaakunan yläken- tässä oleva esine ei ole mikään kalu, vaan se on vasara."

Erikssonin mielestä vaakuna viittaa sopivasti seuran kotipaikkaan eikä hänen mielestään loukkaa kenenkään oikeutta. Alkuperäisen luonnoksen "päällä" olleen kiemuran hän halusi pois. Mielestään kilpi viittaa sukututkimukseen ja vasara kotipaikkaan eikä muuta tarvitakaan. Sitten kilven ympärillä olevan tekstin Eriksson toivoi muutettavan siistimmäk- si. Alkuperäinen oli mielestään tökerö.

4.5.1981:

Hallitus käsitteli merkkiasiaa.

26.8.1981:

Hallitus käsitteli jälleen merkkia- siaa, ja nyt Kalevi Mäki-Kihniä oli teh- nyt siihen muutokset ja toi hallituksel- le nähtäväksi lopullisen ehdotuksen. Hallitus hyväksyi merkin.

"Vaakunakilpi viittaa sukututkimukseen ja sen sisällä oleva vasara kotipaikkaan Tampereeseen. Vaakunakilven ympärillä on tekstattuna seuran nimi: Tampereen seudun sukututkimusseura r.y. sekä seu- ran perustamisvuosi 1979".

16.9.1981:

Yhdistyksen kokouksessa silloinen pu- heenjohtajamme Jorma Räsänen otti esille

tunnusmerkkiasian. Tunnusmerkkiä ajateltiin käytettävän yhdistyksen julkaisuis-
sa, kumileimasimessa ja asiakirjoissa.

30.9.1981:

Yhdistyksen kokous jatkoi keskustelua tunnusmerkistä ja päätettiin pitäytyä Mäki-Kihniän alkuperäisessä esityksessä. Merkki siis hyväksyttiin yhdistyksen kokouksessa ja teetettiin kumileimasin ja alettiin käyttää merkkiä seuran julkaisuissa ja kirjeissä sekä asiapapereissa.

Merkin tai paremminkin merkin sisällä olevan vaakunan väritystä ei tarkemmin pohdittu sillä erää.

Kului aikaa ja tunnusmerkki tuli tutuksi ja tunnetuksi ainakin sukututkimusta harrastavien keskuudessa.

28.2.1989:

Suomen Heraldisen Seuran sihteeri Jukka Suvisaari kirjoittaa yhdistykselle kirjeen. Hän kertoo huomanneensa Sukuviesti-lehdestä seuramme merkin ja pitäneensä sitä täysin heraldisena kilven osalta (mitä sen tietyksi alunperin oli tarkoitus ollakin). Suvisaari toivoo vaakunamme rekisteröintiä. Suomen Heraldisen Seuran rekisteriin kelpaavat vain heraldisesti moitteettomat vaakunat ja rekisteröivät vaakunat, jotka maan parhaat heraldiset asiantuntijat tarkastavat. Rekisteröinti takaa, ettei toista samanlaista tai lähes samanlaista vaakunaa voi ottaa kukaan muu käyttöönsä. Se takaa myös vaakunan säilymisen jälkipolville ja muodostaa tutkijoille ainutlaatuisen aineiston. (Rekisteri on perustettu v.1962.)

Vaakunamme väreiksi Suvisaari ehdotti luonnostaan ja luontevimmin sopivia Hämeen värejä: punaista ja hopeaa.

"Punaisella kilvellä hopeavasara"

6.5.1989:

Lähetettiin hallituksen käsittelyn jälkeen kirje Suomen Heraldiselle Seuralle ja anottiin vaakunan rekisteröintiä. Liitteeksi laitettiin kopiot siitä aineistosta, joka oli vaakuna-asiasta kertynyt yhdistyksen arkistoon.

16.9.1989:

Rekisteröi Suomen Heraldinen Seura vaakunamme numerolla 231:

"Punaisella kilvellä hopeavasara"

Rekisteröinnin jälkeen hallitus päätti teetättää pöytästandaarin, jota voitaisiin sitten antaa huomionosoituksena

yhdistyksen toiminnassa kunnostautuneille jäsenille.

8.1.1990:

Pyydettiin tarjoukset muutamalta alan yritykseltä ja vastausten perusteella päädyttiin tilaamaan pöytästandaarit Taitopainosta, joka muuten on maamme vanhin pienoislippujen erikoisliike. Taitopaino huolehti myös pöytästandaarin puhtaaksi piirustamisesta.

8.5.1990:

Pöytästandaari oli valmis.

Kuten huomaamme, jotkut asiat vaativat paljon aikaa kypsyäkseen, mutta omasta mielestäni onnistuimme hyvin tässä prosessissa, jonka tuloksena saamme nyt ensimmäistä kertaa ihailla omaa pöytästandaariamme. Mielestäni voisi todeta, että yksinkertainen on kaunista. Selkeä kuvio ja puhtaat värit hivelevät ainakin omaa silmääni.